

TYGODNIK SALWATORSKI

28.02.2016 r. ● PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE ● NR 09 (1106) ● Rok 23

ROK 2016 ROKIEM MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

Nowi członkowie Bractwa Świętej Anny

W numerze:

- *Prześladowania chrześcijan • Katecheza dla dorosłych • Spotkanie papieża Franciszka i patriarchy Cyryla • Sobór Chalcedoński • Św. Hilary I •*

TYGODNIK SALWATORSKI

Redaguje zespół w składzie:

Red. nacz.: ks. Tomasz Gędek, Jan Deskur,
Maria Gracja Krzyżanowska, Krzysztof Bar,
Barbara i Andrzej Skrzyński

Stale współpracują:

ks. Krzysztof Biros, Felicja Niedzielska

Ilustracje:

Jerzy Pulchny

Skład, redakcja techniczna i graficzna:

Krzysztof Korzeniak

Adres redakcji:

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88;
e-mail: tygodniksalwatorski@gmail.com;
www.tygodniksalwatorski.pl
(administruje Roman Topór-Mądry).

Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów.

Tygodnik można zaprenumerować
w zakrystii kościoła SS. Norbertanek.

Można go nabywać we wszystkich kościołach
na terenie Parafii.

Kancelaria Parafialna

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88
www.parafiasalwator.pl

Dni i godziny urzędowania

Dzień tygodnia	Kancelaria	Zarząd Cmentarza
poniedziałek	16.00 - 17.30 ks. Tomasz[k,p]	nieczynne
wtorek	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k,p]	16.00 - 17.30
środa	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k], ks. Krzysztof[p]	16.00 - 17.30
czwartek	16.00 - 17.30 ks. Ryszard[k,p]	nieczynne
piątek	9.00 - 10.30 ks. Proboszcz[k,p]	9.00 - 10.30
sobota	9.00 - 10.30 ks. Ryszard, ks. Krzysztof, ks. Tomasz	nieczynne

k - dyżur w kancelarii, p - dyżur w parafii

Msze święte i nabożeństwa

NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:30 9:00 10:30 12:00 13:15 19:00

Kościół Najświętszego Salwatora:

11:15 - 2. i 4. niedziela miesiąca - od maja do października, a
od listopada do kwietnia w każdą niedzielę.

Kaplica św. Małgorzaty:

11:15 - od maja do października - 1. i 3. niedzielę miesiąca

Kaplica Wszystkich Świętych:

10:00 - od Wielkanocy do Wszystkich Świętych

DNI POWSZEDNIE

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:15 8:00 18:00

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA

- Msza św. dla dzieci godz. 17.00.

Telefon do kancelarii: 12 424 43 60

Nr konta Parafii: PKO Bank Polski S.A.

30 1020 2892 0000 5402 0402 0490 7434

Zachęcamy wszystkich chętnych do współpracy z
„Tygodnikiem Salwatorskim”.

Czekamy na wasze teksty i artykuły pod adresem:

tygodniksalwatorski@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania
nadesłanych materiałów. Redakcja zastrzega sobie także prawo
odmowy przyjęcia tekstu, reklamy lub ogłoszenia.

Na początku...

Droży Czytelnicy Tygodnika!

W dzisiejszym numerze chciałbym zwrócić uwagę na prześladowania chrześcijan, jakie trwają i mają miejsce dziś na świecie. Bezpośrednią przyczyną, aby poruszyć dziś ten temat jest uchwalenie 28 stycznia bieżącego roku przez Parlament Europejski rezolucji uznającej za ludobójstwo działania tak zwanego państwa islamskiego na terenie Syrii i Iraku. Był to wynik petycji, jaką przygotowała chrześcijańska organizacja Center for Low and Justice, a którą poparło 101.541 osób z całego świata a w tym 38.161 Polaków. O pomoc dla chrześcijan apelował papież Franciszek w modlitwie Anioł Pański w niedzielę 3 marca ubiegłego roku. *„Nie przestają niestety docierać do nas dramatyczne wieści z Syrii i Iraku, o przemocy porwaniach i krzywdach wyrządzanych chrześcijanom oraz innym grupom. Chcemy zapewnić wszystkich, którzy znajdują się w takiej sytuacji, że o nich nie zapominamy, lecz jesteśmy blisko nich. Usilnie się modlimy, aby jak najszybciej położono kres tej niedopuszczalnej brutalności, której są ofiarami. Jednocześnie proszę wszystkich, aby wedle swoich możliwości dołożyli starań, by złagodzić cierpienia, tych, którzy doświadczają próby czasu, często wyłącznie z powodu wiary, którą wyznają”*.

Jednak, do tej pory społeczność międzynarodowa niewiele dobrego w tej sprawie zrobiła. W krajach europejskich toczą się żenujące debaty o traktowaniu uchodźców i zamiast pozytywnych rozwiązań narastają negatywne emocje.

Czemu nas, Europejczyków i Polaków przeraża odmienny kolor skóry, inna kultura i zwyczaje nawet u wyznawców tej samej wiary, której fundamentami są Ewangelia i Dekalog?

„Zaprawdę powiadam wam, coście uczynili jednemu z tych moich braci najmniejszych, mnieście uczynili”. (Ewangelia św. Mateusza). To powinno być dla nas katolików jednoznacznym wskazaniem.

Kolejnym ważnym tematem jest spotkanie papieża Franciszka z patriarchą Cyrylem, które odbyło się w Hawanie na Kubie. Pomimo tego, że miało charakter prywatny, ma ono wymiar symboliczny, świadczy, że przywódcy kościołów, rzymskiego i moskiewskiego widzą potrzebę współpracy. W dwugodzinnej rozmowie wymienili poglądy na wiele problemów współczesności i w podpisanej wspólnej Deklaracji podkreślili, że „katolicy i prawosławni są wezwani do braterskiej współpracy w głoszeniu Dobrej Nowiny zbawienia i do dawania wspólnego świadectwa godności i autentycznej wolności osoby ludzkiej, po to, aby świat uwierzył”.

Niedługo na Cyprze ma się odbyć sobór całego prawosławia i zapewne będzie tam omawiany przebieg hawańskiego spotkania i podpisana tam Deklaracja.

Moim zdaniem, jedność chrześcijan, w obliczu wielu problemów świata i prześladowań na masową skalę, jest najważniejszym wyzwaniem obecnego czasu.

Myślę, że czas wielkiego postu powinien być okazją do modlitw i przemyśleń w tych sprawach.

Andrzej Skrzyński
Redaktor prowadzący

Męczeństwo i prześladowania chrześcijan

Prześladowania towarzyszyły chrześcijaństwu właściwie od samego początku. „Wstań, a wezmij dziecię i matkę jego i uchodź do Egiptu. A pozostaj tam, aż ci oznajmię. Albowiem stanie się, że Herod szukać będzie dziecięcia, aby je zgładzić” – to fragment Ewangelii św. Mateusza.

Jezus już od samego swego narodzenia był prześladowany.

Golgota, Jego męczeństwo, historia i losy apostołów, spośród których jedynie św. Jan Ewangelista uniknął śmierci męczeńskiej i zmarł na wygnaniu, to trudne początki naszej wiary.

Dalej też nie było łatwo i spokojnie, kapłani żydowscy i przedstawiciele cesarstwa rzymskiego uważali chrześcijan za zagrożenie dla swojej władzy i zwalczali ich wszelkimi metodami.

Nie wiele jest ogólnie dostępnych materiałów przedstawiających wydarzenia z pierwszych wieków chrześcijaństwa, ale lista świętych męczenników zmusza do refleksji.

Niezwykle plastycznie opisuje prześladowania z czasów Nerona, Henryk Sienkiewicz, laureat literackiej nagrody Nobla w swojej książce „Quo Vadis”. Była ona oparta o znane wydarzenia historyczne i stała się inspiracją dla wielu malarzy i innych twórców.

W Imperium Rzymskim krwawe prześladowania trwały do 313 roku, aż do Edyktu Mediolańskiego, wydanego przez Konstantyna Wielkiego, legalizującego chrześcijaństwo.

W średniowieczu w miarę jak rozszerzało się chrześcijaństwo na kraje Europy północnej i wschodniej, za wiarę ginęli misjonarze.

Ogromne ilości ofiar w Europie, pochłonęły także wojny religijne wywołane ruchami heretyckimi w XIV i XV wieku.

Przełom XVI i XVII wieku to początek ewangelizacji Japonii, zakończony licznymi ofiarami (męczennicy z Nagasaki, a wśród nich polski jezuita Wojciech Męciński). Misjonarze zostali wydalen, religia zakazana a wyznawcy wymordowani.

Prześladowania katolików mają także miejsce w XVII wieku na naszych kresach południowych i wschodnich. (męczeństwa św. Melchiora Grodzkiego 1619 rok, św. Jozafata Kuncewicza w 1623 roku i św. Andrzeja Boboli w 1657 roku).

Koniec XVIII wieku w Europie to czas rewolucji francuskiej, zmieniającej radykalnie sytuację społeczno-polityczną i podporządkowującej kościół państwu. Duchowni zostali zobowiązani do złoże-

nia przysięgi na wierność państwu, co spowodowało rezygnację ze stanu kapłańskiego bardzo wielu księży i biskupów. Szacuje się, że w wyniku prześladowań religijnych katolików w czasie rewolucji zginęło kilkanaście tysięcy ludzi. Wśród nich są uznane za męczennice zakonnice z Valanciennes, z Compiègne i męczennicy z Laval i Paryża.

Likwidacja klasztorów, niszczenie kościołów, mordowanie księży, zakonników i terror zapoczątkowane wówczas, staną się nieodłącznym elementem każdej rewolucji.

W naszej polskiej historii w XIX wieku, represje w stosunku do kościoła miały miejsce po każdym powstaniu narodowym. Likwidacja klasztorów, zabór majątków, egzekucje i zsyłki na Sybir obejmowały wielu księży i zakonników.

Początek XX wieku i rewolucja październikowa rozpoczynają wieloletni proces prześladowań za wiarę i likwidację kościoła na ogromnym terenie Rosji i zależnych od niej krajów. O wypracowanych w jej następstwie metodach i sposobach walki z religią i kościołem mogliśmy się przekonać za czasów PRL.

Wojna domowa w Hiszpanii w latach 1936-1939 to kolejny okres krwawych prześladowań za wiarę katolicką.

Druga wojna światowa, ideologia nazistowska; obozy w Dachau i Oświęcimiu, Powstanie Warszawskie okupione zniszczoną Warszawą, kresy wschodnie, znowu liczni męczennicy i prześladowani za wiarę. Najbardziej nam znani to święty Maksymilian Kolbe, błogosławieni Michał Czartoryski i Ferdynand Machaj Młodszy to tylko kilka postaci z długiej listy ofiar.

Okres powojenny w naszej części Europy to, na szczęście nie do końca udana, próba narzucenia i wprowadzenia w życie ideologii marksistowskiej, według wzorów sprawdzonych w sowieckiej Rosji. W Polsce represje i prześladowania były „stosunkowo łagodne”, ale i tak opłacone cierpieniem wielu ludzi i nielicznymi na szczęście ofiarami śmiertelnymi. Zwieńczeniem okresu otwartych represji była męczeńska śmierć ks. Jerzego Popiełuszki.

Wydawać by się mogło, że nasze czasy, druga połowa XX i początek XXI wieku, dzięki doświadczeniom z ustrojami totalitarnymi, wielu osiągnięciom cywilizacyjnym i działalności organizacji międzynarodowych, pozwolą na zakończenie prześladowań za wiarę. Ale tak się nie stało. Jesteśmy dziś świadkami prześladowań chrześcijan na niewyobrażalną

skalę na terenie państw afrykańskich i azjatyckich. W Syrii, Iraku i Pakistanie radykalne islamskie bojówki i tak zwane państwo islamskie prowadzą masowe akcje eksterminacyjne. W ich wyniku zostały wymordowane tysiące ludzi, a kolejne tysiące zostały zmuszone do ucieczki i opuszczenia swoich miejsc zamieszkania. W Iraku, od 2000 roku liczba chrześcijan spadła z około 1, 2 miliona osób do 250 tysięcy. Ta sytuacja na bliskim wschodzie jest jedną z przyczyn masowego napływu emigrantów do Europy. Niestety, nie uzyskują tu pomocy, jakiej potrzebują i na jaką zasługują, jako nasi bracia w wierze. Z powodu swojej odmienności tu też często są prześladowani, a ich obecność budzi ksenofobiczne zachowania i upiory nacjonalizmu.

Warto by zauważyli to nasi politycy i my, jako społeczność katolicka.

Obecnie w 75 krajach świata łamane są prawa do wolności religii. Międzynarodowa organizacja Open Dors od 1993 r., co roku publikuje Światowy Indeks Prześladowań przedstawiający sytuacje w 50 krajach gdzie chrześcijanie są najbardziej prześladowani. Według niektórych szacunków, co roku około 170 tysięcy osób oddaje życie za wiarę.

Sytuacja ta niestety nie spotyka się ze zrozumieniem na forum międzynarodowym i nie powoduje zdecydowanych reakcji.

Andrzej Skrzyński

Parafialny Oddział Akcji Katolickiej Katecheza dla dorosłych

„Dobre widzenie Boga, siebie i świata – praca nad sobą”

Taki był tytuł katechezy **ks. kanonika Grzegorza Gruszeckiego**, ojca duchownego Seminarium Diecezji Bielsko-Żywieckiej.

Chciałam możliwie najwierniej przedstawić naukę ks. Grzegorza. Katecheza była tak przesycona treściami, że próba całościowego jej omówienia to porywanie się z motyką na słońce. Wybaczenie więc czytelnicy, że wskaże tylko niektóre, zapamiętane, jej aspekty.

„I mówił do Jezusa: Panie wspomnij na mnie, gdy przybędziesz do królestwa twego. I rzekł mu Jezus: Zaprawdę powiadam tobie, dziś ze mną będziesz w raju.”

Tymi słowami Ewangelii św. Łukasza rozpoczął się wykład. Potem padło pytanie: „Jak widzisz swojego Boga?”

Pojmowanie Boga jako groźnego Ojca, srogięgo Sędziego, który wypatruje naszych złych uczynków, który czyha tylko, żeby udowodnić, że jesteśmy grzesznikami, sprawia, że czujemy lęk. Wtedy trudno o zaufanie Bogu.

Jezus mówi łotra: „Jeszcze dziś będziesz w raju.” To są słowa przebaczenia. Bóg przebacza bo nas kocha. Kocha nas takimi, jakimi jesteśmy. Jeśli w to uwierzemy, zaufamy Bogu, to będziemy wiedzieli, że wszystko co Bóg robi dla nas wynika z Jego miłości. Chce naszego dobra.

To co nam będzie potrzebne do przyjęcia Bożych działań - to pokora. Świadomość tego, że

popęlniamy błędy. Jeśli to sobie uświadomimy, to pokornie potrafimy przyjąć, to co Bóg nam daje. Wtedy przychodzi czas na skruchę – poczucie, że coś zrobiliśmy źle, ale chcemy się poprawić.

Jedną z dróg poprawy może być codzienne odprawianie rachunku sumienia (a właściwie modlitwa) proponowane przez św. Ignacego Loyolę. Według św. Ignacego powinno się w nim znaleźć podziękowanie Panu Bogu za to, co pozwolił nam zrobić dobrego dla innych i za to, co dobrego sami dostaliśmy. Poprosić Boga o wsparcie w poznaniu grzechów. Uświadomić sobie, co zrobiliśmy w ciągu dnia jako chrześcijanie. Poprosić Boga o przebaczenie i obiecać poprawę.

To dobry sposób na pracę nad sobą.

To tylko niektóre wskazówki, podane w nauce ks. Grzegorza. Było ich w katechezie więcej i były znacznie głębsze. Ci, którzy nie mieli okazji spotkać się z naszym Gościem, mają czego żałować. Ks. Grzegorz jest wspaniałym wykładowcą, mówi pięknym, prostym językiem, którym potrafi przekazać istotne i bogate treści. Księżu Grzegorzu – za katechezę, za spotkanie z nami – serdeczne Bóg zapłać.

Księdzu Ryszardowi, opiekunowi Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej równie serdecznie dziękujemy za zorganizowanie spotkania z ks. Grzegorzem Gruszeckim. Mamy nadzieję, że, zgodnie z obietnicą, spotkamy się znowu w maju.

Barbara Skrzyńska

Deklaracja Franciszka i Cyryla: wspólne wartości i wyzwania

Prześladowanie i dyskryminacja chrześcijan, Kościoły uwolnione spod ateistycznych reżimów, chrześcijańskie korzenie Europy, rodzina oparta na małżeństwie, obrona życia, pojednanie prawosławnych z grekokatolikami, którzy mają prawo do istnienia, konflikt na Ukrainie i schizma w tamtejszym prawosławiu... To niektóre z tematów wspólnej deklaracji, którą podpisali 12 lutego w Hawanie Papież i patriarcha moskiewski.

Obaj zwierzchnicy Kościołów wyrażają wdzięczność Bogu za to pierwsze w historii spotkanie. Zwracają uwagę, że ma ono miejsce na Kubie, w „Nowym Świecie” Ameryki Łacińskiej, z dala od dawnych sporów „Starego Świata”. Podkreślają konieczność współpracy katolików i prawosławnych, których łączy Tradycja pierwszych dziesięciu wieków, ale od prawie tysiąca lat dzieli brak wspólnoty eucharystycznej. Utrata jedności to skutek ludzkiej słabości i grzechu.

Jednak mimo utrzymujących się przeszkód Franciszek i Cyryl wzywają współwyznawców, by dawali wspólne świadectwo Ewangelii, odpowiadając razem na wyzwania współczesnego świata. Przypominają prześladowania chrześcijan w Syrii, Iraku i innych krajach Bliskiego Wschodu czy Afryki Północnej oraz masowe opuszczanie przez nich tych terenów, domagając się od społeczności międzynarodowej, by temu zapobiegła. Wskazują, że męczennicy naszych czasów należą do różnych Kościołów, będąc zadatkami jedności wyznawców Chrystusa. Wzywają o pomoc humanitarną dla ludności i uchodźców, jak też zapewnienie im powrotu. Apelują o rozwiązywanie konfliktów przez negocjacje i położenie kresu terroryzmowi. Podkreślają konieczność dialogu międzyreligijnego

i wychowywania wiernych do szacunku dla wyznawców innych religii. Potępiają zbrodnie popełniane w imię Boże.

Dziękując Bogu za rozwój Kościołów Rosji i Europy wschodniej uwolnionych spod ateistycznych reżimów, Papież i patriarcha zwracają też uwagę na nowe dyskryminacje w zlaicyzowanych społeczeństwach, będące zagrożeniem wolności religijnej. Siły polityczne kierowane ideologią laicyzmu nie raz agresywnie spychają chrześcijan na margines życia publicznego. Integracja europejska wzbudziła nadzieje wielu, ale trzeba czuwać, by nie naruszała niczyjej tożsamości religijnej. Europa winna zostać wierna swym chrześcijańskim korzeniom.

We wspólnej deklaracji przypomniano, że prawosławni i katolicy podzielają tę samą koncepcję rodziny opartej na małżeństwie mężczyzny i kobiety, a otwartej na rodzenie i wychowanie dzieci. Wyrażono ubolewanie zrównywaniem z nim innych związków. Wezwano do poszanowania prawa do życia, odrzucając aborcję, której ofiarą padają miliony dzieci, jak też eutanazję i techniki medyczne wspomagane rozrodo. Zachęcono młodzież, by szła pod prąd, wcielając w życie ewangeliczne przykazania.

Podejmując kwestie relacji prawosławno-katolickich Franciszek i Cyryl podkreślają wspólną misję obu wyznań, zakładającą wzajemny szacunek i wykluczającą prozelityzm, czyli przeciąganie wiernych nieuczciwymi środkami z jednego Kościoła do drugiego. Wyrażają nadzieję, że ich spotkanie przyczyni się do pojednania grekokatolików i prawosławnych. Stwierdzają, że choć dawna metoda „uniatyzmu”, odrywająca pewne grupy od ich Kościołów, nie prowadziła do przywrócenia jedności, tym niemniej wspólnoty powstałe w takich okolicznościach historycznych mają prawo istnieć i dbać o potrzeby duchowe swych wiernych, a prawosławni i grekokatolicy winni się pojednać i znaleźć formy współistnienia. Wzywają też do pokoju na Ukrainie i nie podsycania konfliktu oraz do zgody wśród podzielonych tam schizmą prawosławnych. Winni też pomóc tamtejsi katolicy – czytamy w deklaracji Papieża i patriarchy.

(AC; ak/ rv)

za: www.opoka.org.pl

Sobór Chalcedoński (451)

Okoliczności:

Bezpośrednie okoliczności zwołania Soboru Chalcedońskiego pojawiły się w związku z nieudaniem poprzednim i nieuznaniem przez papieża II Soboru Efeskim. Pośredniej przyczyny należy doszukiwać się w ciągle niezdefiniowanej teologicznie Osobie Syna Bożego – zagadnieniem, które podjęto już w czasie I Soboru Efeskiego. Sobór ten zakończył się, ale definitywnie nie rozstrzygnął sporu o bóstwo i człowieczeństwo Jezusa. Następcą odważnego i broniącego szczególnie bóstwa Chrystusa Cyryla został jeszcze bardziej radykalny Dioskur. Wraz z opatem klasztoru konstantynopolskiego Eutychem byli dominującymi postaciami na zwołanym przez cesarza Teodozjusza II Soborze Efeskim II na rok 449. Doszło do wielkiego sporu pomiędzy Dioskurem a patriarchą Konstantynopola Flawianem o bóstwo i człowieczeństwo Chrystusa. Dioskur był przekonany o przewadze bóstwa w Jezusie na tyle dużej, że uważał, iż „wchłonęło” ono w pewien sposób Jego człowieczeństwo. Był to już jednak monofizytyzm. Nie zgadzał się z tym Flawian, który konsekwentnie bronił dwóch natur Jezusa: boskiej i ludzkiej. Flawian został jednak zignorowany i pobity (tak, tak – wtedy się bito o twierdzenia teologiczne). Wobec takiego obrotu sprawy nazwał sobór *latrocinium* (zbójectwo), stąd przeszedł on do historii jako „zbójectwo efeskie” lub „sobór zbójcecki”. Papież Leon I soboru nie uznał. Sobór został uznany jednak przez Teodozjusza, co wobec faktu, iż ten wkrótce potem umarł nie miało większego znaczenia. W związku z tym, następczyni Teodozjusza, jego siostra Pulcheria postanowiła zwołać kolejny sobór w Chalcedonie.

Uchwały:

W Soborze Chalcedońskim uczestniczyło ok. 500-600 biskupów, co sprawiało, że był to największy dotychczasowy sobór. Nauczanie Dioskura zostało potępione. Przyjęto tzw. „definicję wiary”, która została zainspirowana listem papieża Leona I do patriarchy Flawiana; to właśnie papieża Leona uważa się za faktycznego autora „definicji wiary”. Brzmi ona następująco:

„Zgodnie ze świętymi Ojcami, wszyscy jednomyślnie uczymy wyznawać, że jest jeden i ten sam Syn, Pan nasz Jezus Chrystus: doskonały w Bóstwie i doskonały w człowieczeństwie prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek zrodzony z rozumnej duszy i ciała współistotny Ojcu co do Bóstwa i współistotny nam co do człowieczeństwa we wszystkim nam podobny oprócz grzechu, co do Boskości przed wiekami zrodzony z Ojca, w ostatnich czasach narodził się co do człowieczeństwa z Maryi Dziewicy, Matki Bożej dla nas i dla naszego zbawienia. Jednego i tego samego Chrystusa Pana, Syna Jednorodzonego należy rozpatrywać w dwóch naturach bez mieszania, bez zmiany, bez podzielenia, bez rozłączenia. Nigdy nie zanikła różnica natur przez ich zjednoczenie, ale zostały zachowane cechy właściwe obu natur, które się spotkały, aby utworzyć jedną osobę i jedną hipostazę. Nie wolno dzielić Go na dwie osoby ani rozróżniać w Nim dwóch osób, ponieważ jeden i ten sam jest Syn, Jednorodzony, Bóg, Słowo i Pan Jezus Chrystus; zgodnie z tym, co niegdyś głosili o Nim prorocy, o czym sam Jezus Chrystus nas pouczył i co przekazał nam symbol Ojców”.

Konsekwencje:

Zdefiniowano ostatecznie dogmat chrystologiczny. Stało się już jasne, kim z dogmatycznego punktu widzenia jest Jezus Chrystus. Kolejne dwa sobory tylko doprecyzują kilka spraw w tym zakresie.

opr. ks. Tomasz Gędek

Przyjęcie nowych członków do Bractwa Świętej Anny przy parafii Najświętszego Salwatora w Krakowie 14.02.2016

14 lutego, w pierwszą niedzielę Wielkiego Postu, na Mszy św. o godz. 9.00, pod przewodnictwem ks. Proboszcza, z udziałem ks. Krzysztofa, dwóch parafian: Włodzimierz Lutomski i Edward Zięba po udzielonym błogosławieństwie, powiększyli grono naszego parafialnego Bractwa św. Anny.

E. Wiatr

„Człowiek jest wielki nie przez to, co posiada, lecz przez to, kim jest, nie przez to, co ma, lecz przez to, czym dzieli się z innymi”
Św. Jan Paweł II

ZOSTAŃ HONOROWYM KRWIODAWCĄ

Rada Parafialna wspólnie z Regionalnym Centrum Krwiodawstwa I Krwiolecznictwa w Krakowie, zamierzają zorganizować w niedzielę, 20 marca, na terenie Parafii akcję oddawania krwi.

Warunkiem jej rozpoczęcia jest zebranie zgłoszeń od co najmniej 30 osób decydujących się na złożenie tego wspólnego daru, swojej krwi, ratującej innym życie.

Krwiodawcą może zostać osoba w wieku 18-60 lat, która nie chorowała na żółtaczkę zakaźną, nie jest nosicielem wirusa HIV, nie choruje na AIDS, choroby krwi i układu krwiotwórczego, układu oddechowego, nerek, skóry układu immunologicznego i endokrynnego (cukrzyca, choroby tarczycy), choroby nowotworowe i psychiczne.

Osoby zgłaszające się powinny być zdrowe, wypoczęte, po spożyciu lekkostrawnego i niskokalorycznego posiłku. Muszą one również wypić co najmniej 1,5 l płynów obojętnych przez ostatnie 24 godz. Kandydat na dawcę nie może być po spożyciu alkoholu (w tym piwa), minimum 24 godziny przed oddaniem krwi.

Przed zabiegiem, każdy wypełnia „Kwestionariusz dla krwiodawcy” i przekazuje go lekarzowi kwalifikującemu do oddania krwi.

Osoby która oddadzą krew otrzymują :

- legitymację Honorowego Dawcy Krwi,
- bezpłatnie wyniki badań krwi,
- posiłek regeneracyjny (8 czekolad, baton, soczek).

Kandydaci zdecydowani zostać dawcami proszeni są o zgłoszenie się osobiste w zakrystii po każdej mszy świętej w niedziele 6 i 13 marca lub telefonicznie, codziennie pomiędzy godziną 20-21 na numer: 12 427 10 83.

Andrzej Skrzyński

Sala Nikodema

Od 1. Niedzieli Adwentu działa w naszej parafii nowa forma duszpasterstwa "Sala Nikodema". Jak kiedyś biblijny Nikodem przyszedł do Jezusa nocą, aby rozmawiać z Nim o ważnych sprawach, tak każdy może spotkać się z duszpasterzem naszej parafii, aby z nim porozmawiać, jeśli ma takie pragnienie. Ksiądz ma specjalny dyżur w salce "Pod Plebanią" w każdą niedzielę zaraz po Mszy św. wieczornej (tej o godz. 19). Nie twierdzimy, że wszystkie problemy rozwiążemy, ale może wspólnie, w dialogu, przy pomocy Ducha Świętego wypracujemy jakieś pomysły..

Colloquia Biblica

Colloquia Biblica to po prostu rozmowy biblijne. Spotykamy się w grupie osób, które mają pragnienie przekonania się, co słowo Boże chce im w życiu powiedzieć. Dyskutujemy na temat konkretnego fragmentu biblijnego i usiłujemy odnieść go do swojego życia. Nasze spotkania stanowią kombinację Lectio divina (modlitwa słowem Bożym) oraz Kręgu Biblijnego (komentarz do słowa Bożego i dyskusja z nim związana). Spotkania odbywają się w każdą wtorek o godz. 19 w salce pod plebanią. Zapraszam. Prowadzący: ks. Tomasz Gędek.

Podróż do przeszłości – czyli PKS u Czartoryskich

Salwatorscy seniorzy, i nie tylko oni, w grupie około czterdziestoosobowej, w towarzystwie Księdza Proboszcza, we czwartek, 18 lutego 2016 roku odbyli podróż po Starożytnym Egipcie, Starożytnej Grecji, Starożytnym Rzymie i pierwszych wiekach chrześcijaństwa. A stało się to za sprawą Pani Kustosza z Muzeum Książąt Czartoryskich, która oprowadziła nas koncertowo po Galerii Sztuki Starożytnej mieszczącej się w Arsenale. Pani Przewodnik pokazała nam, jak wiele można wyczytać o życiu starożytnych na podstawie zabytków sztuki, choćby zachowanych sarkofagów (a nawet ich fragmentów), rzeźb, czy ceramiki. Wspólnie odkryliśmy Kim jest postać na kawałku chrześcijańskiego sarkofagu. Podziwiając rzymskie posągi, poznaliśmy m.in. kanony piękna ówczesnych rzymian (cóż, gusta się zmieniają). Przy gablotach z ceramiką grecką nauczyliśmy się odróżniać amforę od ojnochoe, kyliks od kantarosa, krater od hydrii, skyfosa, czy aryballosa, a także poznaliśmy style zdobnicze czerwonofigurowy i czarnofigurowy. Z zainteresowaniem słuchaliśmy opowieści o Starożytnym Egipcie poprzez opowieść o tym co i kogo kryją egipskie sarkofagi. Na fragmenty papirusów z tekstami „Księgi Umarłych” już nam nie starczyło czasu.

Do Muzeum Książąt Czartoryskich wrócimy, jak tylko zakończy się remont pozostałych obiektów.

Janina Wiercioch

W KRAKOWIE :

BYŁO :

- Minęło już 50 lat od dnia, kiedy Krzysztof Jasiński założył Teatr STU. 20 lutego 1966 roku podczas spotkania przez niego zainicjowanego zapadła decyzja – robimy teatr! W piątek, 19 lutego w Sali Obrad Rady Miasta Krakowa Dyrektor, Zespół, przyjaciele, i cała Rodzina STU świętowali to wydarzenie. W trakcie uroczystości jubileuszowej wręczono odznaczenia dla najbardziej zasłużonych artystów i pracowników Teatru. Przez długie lata STU był „teatrem w drodze”. Szukał swojej tożsamości i miejsca na ziemi. Wędrował po świecie, występując w ponad dwudziestu krajach na czterech kontynentach. W 1975 roku otrzymał status zawodowy, stał się teatrem profesjonalnym w sensie organizacyjnym, zachował jednak niezależność i szczególnie klimat teatru alternatywnego. W tym czasie powstały cieszące się ogromnym powodzeniem widowiska, takie jak: „Pacjenci” wg „Mistrza i Małgorzaty” Bułhakowa, „Szalona lokomotywa”, „Donkichoteria”, „Ubu Król”, „Kur zapiał” grane w niezwyklej przestrzeni namiotu cyrkowego. Dla ukoronowania poszukiwań repertuarowych Teatru STU w 1997 roku powstała Scena STU. Krzysztof Jasiński, jej dyrektor artystyczny reżyseruje oraz zaprasza do współpracy reżyserów, którzy angażują wybranych przez siebie, często wybitnych aktorów scen polskich. Poza swymi inscenizacjami, teatr zdobył sporą popularność za sprawą telewizyjnych benefisów, które w niekonwencjonalny sposób prezentowały znanych ludzi kultury, sztuki i nauki. W XXI wiek Scena STU wkroczyła z ambitnym repertuarem, na który składają się inscenizacje klasyki polskiej i światowej: „Zemsta”, „Wesele”, „Wyzwolenie”, „Hamlet”, „Król Lear”, „Biesy”, „Szczęśliwe dni”. Symbolizują one przebyta w ciągu półwiecza drogę: od eksperymentalnej sceny, poprzez kultowy teatr polskiej i światowej kontrkultury, do teatru repertuarowego. Premiery tytułów takich jak: „Sztuka kochania. Sceny dla dorosłych”, „Wariacje Tischnerowskie. Kabaret filozoficzny”, „O psychiatrach, psychologach i innych psycholach”, „Roma i Julian” czy „Body Art” to z kolei dobrze zrealizowane propozycje rozrywkowe z udziałem popularnych aktorów

- 18 lutego Miasto Kraków podczas Kongresu Wyzwań Zdrowotnych w Katowicach otrzymało wyróżnienie w ogólnopolskim Rankingu zdrowia dla Polski – miast i powiatów Dziennika Gazety Prawnej, który badał zaplecze medyczne, oceniał zdrowie mieszkańców i dostępność badań. W ankiecie brano pod uwagę kryteria: potencjał miasta (w tym liczbę szpitali, łóżek, przychodni, poradni specjalistycznych oraz świadczeniodawców, liczbę lekarzy w przeliczeniu na 1000 mieszkańców, programy profilaktyczne, apteki, zespoły ratownicze, sprzęt specjalistyczny, wydatki miasta na system ochrony zdrowia), ocenę stanu zdrowia mieszkańców, a także dostępność do świadczeń zdrowotnych.

JEST :

- Urząd Miasta Krakowa przypomina, że w ramach akcji „TAK! Dla czystego powietrza”, prowadzonej przez ankietowanych odwiedzających krakowskie gospodarstwa domowe uprawnionymi w ramach umowy podpisanej z UMK do prowadzenia działań informacyjnych w kwestii wymiany pieców węglowych na ogrzewanie ekologiczne są tylko osoby posiadające identyfikatory, na podstawie których można przeprowadzić ich weryfikację.

- Rada Miasta Krakowa podjęła uchwałę o utworzeniu przez Miasto spółki, która zajmie się budową Trasy Łagiewnickiej, czyli pierwszego z planowanych nowych odcinków III obwodnicy miasta. To inwestycja kluczowa dla usprawnienia ruchu między dzielnicami Krakowa szczególnie w zachodniej części miasta, w

tym dla rozładowania korków na Alejach Trzech Wieszców. Trasa Łagiewnicka to prawie czterokilometrowy odcinek od pętli w Kurdwanowie do węzła Ruczaj (okolice ul. Grota-Roweckiego). Koszt inwestycji to ponad 1 mld 200 mln zł. Budowę tej trasy zajmie się gminna spółka celowa. Korzyść z takiego rozwiązania to przede wszystkim szansa na szybsze wykonanie zadania. Spółka będzie się starać o dofinansowanie ze środków unijnych (Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020), kredyt bankowy oraz środki Polskich Inwestycji Rozwojowych S.A.

BĘDZIE :

- W kwietniu w naszym mieście swoje biuro otworzy kolejna wielka międzynarodowa firma. Tym razem będzie to linia lotnicza Cathay Pacific, która na początek w Globalnym Centrum Obsługi Klienta zatrudni 100 osób. Docelowo ma ich być około 250. Firma Cathay Pacific jest jedną z najlepszych linii lotniczych świata. Dziś, coraz częściej mówi się w Krakowie o centrach badawczo-rozwojowych i zaawansowanych firmach technologicznych.

- Do końca czerwca potrwa remont pomnika Grunwaldzkiego, który znajduje się na placu Matejki w Krakowie. Jego koszt to ponad 150 tys. zł. Prace konserwatorskie, już w mniejszym zakresie, planowane są także w tym roku przy pomniku Adama Mickiewicza w Rynku Głównym, który wymaga oczyszczenia. Pomnik Grunwaldzki nie był odnawiany od czasu powstania, czyli od 1976 roku, kiedy został postawiony ponownie na miejscu oryginału (1910 r.) zniszczonego przez hitlerowców. Remont jest konieczny, ponieważ na rzeźbach wykonanych z brązu, zalega gruba warstwa zanieczyszczeń, spod których przebija zielona patyna. Proces oczyszczania poprzedzony zostanie badaniami laboratoryjnymi i zgodnie ze wskazaniami specjalisty ds. konserwacji metalu – przy oczyszczaniu wykorzystane zostaną łuski orzechów arachidowych. Remont pomnika Grunwaldzkiego został zalecony przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Ponadto na całym pomniku obserwuje się dużą ilość drobnych uszkodzeń mechanicznych. Konieczne jest także mocniejsze przymocowanie tablic z herbami, aby zapobiec ich zniszczeniu czy oderwaniu. W ramach prac przewidziane jest także uzupełnienie ubytków spoin ołowianych, które scalają elementy pomnika. Obecnie wnika do nich woda opadowa, która zamarzając może powodować pęknięcia kamienia, a nawet rozsunięcie się ciosów. Oczyszczony zostanie także granit z podstawy monumentu. Remont zakończy się przed Światowymi Dniami Młodzieży w Krakowie.

- Dwóch profesorów zasłużonych dla dialogu chrześcijańsko- i polsko-żydowskiego otrzyma Nagrodę im. Ks. Stanisława Musiała za rok 2015. Za twórczość w duchu dialogu wyróżniony został prof. Jan M. Małecki, a za działalność społeczną prof. Aleksander Skotnicki. Wręczenie nagród odbędzie się w 4 marca w magistracie. Nagrodę ustanowił Klub Chrześcijań i Żydów „Przymierze”. Jej fundatorami są Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego, Prezydent Miasta Krakowa i Gmina Wyznaniowa Żydowska w Krakowie. Prof. Jan M. Małecki jest historykiem, emerytowanym profesorem Uniwersytetu Ekonomicznego i jego byłym rektorem. Na Uniwersytecie Jagiellońskim był jednym z pionierów nauczania o historii polskich Żydów. Prof. Aleksander Skotnicki jest lekarzem, kierownikiem Katedry Hematologii Collegium Medicum UJ i ordynatorem Kliniki Hematologii Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie.

Opr. Felicja Niedzielska.

Św. Hilary I - (papież 461 - 468)

Hilary to imię pochodzące z łaciny (od przymiotnika: wesoły, pogodny), popularne szczególnie w średniowieczu. Św. Hilary pochodził z Sardyni, był synem Kryspinusa. Zanim został wybrany na Stolicę św. Piotra, otrzymał nominację od papieża Leona I Wielkiego na archidiakona – co było wyrazem uznania dla jego wyjątkowości.

Pełnił również funkcję legata papieskiego w czasie drugiej sesji synodu w Efezie, zwołanego w 449 roku dla zakończenia sporu o naturę Jezusa. Zwolennicy teorii monofizytyzmu twierdzili bowiem, że Chrystus posiada zarówno naturę ludzką jak i boską, ale natura boska wchłonęła Jego naturę ludzką, dlatego też nie można mówić o dwóch naturach Chrystusa. Podczas synodu Hilary wystąpił w obronie patriarchy Konstantynopola Flawiana, który walczył z herezją monofizytów. Patriarcha bowiem został w okrutny sposób pobity i wtrącony do więzienia, w którym zmarł. Hilary również musiał się ukrywać, gdyż groziła mu śmierć z rąk prześladowców. Kościół nie uznał powszechności tego synodu z powodu brutalnych działań, do jakich doszło podczas obrad.

Po śmierci papieża Leona Wielkiego 19 listopada 461 roku papieżem wybrano Hilarego. W czasie jego pontyfikatu w Italii rządził germański wódz Rycymer. Przy jego poparciu, mimo protestów papieża, powstała w Rzymie gmina ariańska. Kiedy Hilary dowiedział się, że cesarz Antemiusz chce zatwierdzić miejsca spotkań dla heretyków w mieście, odważnie się temu przeciwstawił i wymógł na władcy przysięgę, że tego nie zrobi.

Pełniąc posługę następcy św. Piotra Hilary I udoskonalił konstytucję kościelną w krajach rządzonych przez barbarzyńców, bronił godności kapłaństwa i dbał o wysoką rangę Stolicy Apostolskiej. W roku 465 papież Hilary zwołał synod rzymski, który odbył się w kościele S. Maria Maggiore. Papież między innymi zakazał wtedy biskupom naznaczania swoich następców.

Święty odznaczał się wielką hojnością; jego wspańiałe dary dla różnych rzymskich kościołów miały zastąpić klejnoty ze szlachetnych metali, zrabowane podczas najazdu Wandalów na Rzym w 455 roku. Ufundował także klasztor i bazylikę św. Wawrzyńca w Rzymie oraz kaplicę przylegającą do laterańskiego bazyliki na cześć św. Jana Ewangelisty, którego darzył wyjątkową czcią uznając jego interwencję w czasie swojego pobytu w Efezie, gdzie omal nie stracił życia.

Św. Hilary zmarł 29 lutego 468 roku, został pochowany w klasztorze św. Wawrzyńca, jednak lokalizacja jego grobu nie jest znana. Jego wspomnienie w liturgii przypada na 28 lutego.

Oprac. Emilia Mendel

3. Niedziela Wielkiego Postu

(Łk 13, 1-9)

Dziś jesteśmy zaskoczeni dwoma tragicznymi wydarzeniami. W pierwszym Poncjusz Piłat stłumił jeden z buntów żydowskich i wymordował tych, którzy składali ofiary. W drugim zginęli robotnicy pracujący przy budowie jednej z wież.

U Żydów dość popularne było przekonanie, że jeśli ktoś doświadczył jakiegoś życiowego dramatu, to tylko z powodu jego grzechów. Podobną logiką Bożej kary ludzie myślą czasami jeszcze dzisiaj. Jezus wskazuje, że kara może spotkać każdego, kto się nie nawróci. Bez względu na to, jak ciężkie są jego grzechy. Warto zatem teraz myśleć o odwróceniu się od zła i zwróceniu się w stronę dobra.

ks. Tomasz Gętlek

W piątki o 15.00 na Salwatorze

W każdy piątek o godz. 15.00, w naszym kościele odprawiana jest Koronka do Miłosierdzia Bożego. Zapraszamy wszystkich do wspólnej modlitwy. Kościół jest otwierany pół godziny wcześniej (14.30), można więc przed Koronką wykorzystać czas na osobistą modlitwę przed Najświętszym Sakramentem. Wejście od ul. Kościuszki.

Grupa Modlitewna

Z „Dzienniczka św. Siostry Faustyny: „Często w czasie Mszy św. widzę Pana w duszy, czuję Jego obecność, która mnie na wskroś przenika. Odczuwam Jego Boskie spojrzenie, rozmawiam z Nim wiele bez słowa mówienia, wiem, czego pragnie Jego Boskie Serce i zawsze pełnię to, co Jemu się lepiej podoba. Kocham do szaleństwa i czuję, że jestem kochana przez Boga. W tych chwilach kiedy się spotykam w głębi wnętrza z Bogiem, czuję się tak szczęśliwa, że nie umiem tego wypowiedzieć, są to chwile krótkie, bo dusza nie zniosłaby ich dłużej, musiałoby nastąpić rozłączenie od ciała. Chociaż chwile te są bardzo krótkie, jednak ich moc, która się udziela duszy pozostaje na bardzo długo. Bez najmniejszego wysiłku czuję głębokie skupienie, które mnie wówczas ogarnęło – nie zmniejsza się, chociaż rozmawiam z ludźmi, ani nie przeszkadza mi do spełniania obowiązków. Czuję stałą obecność Jego bez żadnego wysilenia duszy, czuję, że jestem złączona z Bogiem tak ściśle, jak się łączy kropla wody z bezdennym oceanem. (Dz. 411)

Parafialny Klub Seniora (otwarty dla wszystkich)

zaprasza na kolejne spotkanie czwartkowe.

W lutym 2014 r. Papież Franciszek tak mówił o Eucharystii:

„W centrum przestrzeni przeznaczonej na celebrację znajduje się ołtarz, który jest stołem nakrytym obrusem, a to nas skłania do myślenia o uczcie. Na stole znajduje się krzyż, by wskazywać, że na tym ołtarzu sprawowana jest ofiara Chrystusa... Obok ołtarza znajduje się ambona, to znaczy miejsce, z którego głosi się Słowo Boże...”

Czy przychodząc na Mszę św. zdajemy sobie sprawę, jakie znaczenie mają symbole?

„Zrozumieć Eucharystię – gesty, znaki, słowa”
to tytuł wykładu pani Anny Urbańczyk

Rozważania na temat Eucharystii w czasie Wielkiego Postu to dobre przygotowanie do głębszego przeżycia Świąt Zmartwychwstania Pańskiego

Zapraszamy w **czwartek 3. marca o godz. 16,30** do „Salki pod plebanią”.

Z serwisów informacyjnych

W tym tygodniu Instytut Pamięci Narodowej udostępnił dziennikarzom i historykom część materiałów z akt znalezionych 16 lutego w domu wdowy po gen. Czesławie Kiszcza. Wśród nich znajdowała się m.in. teczka personalna i teczka pracy TW „Bolek” oraz odręcznie napisane zobowiązanie do współpracy, podpisane: Lech Wałęsa „Bolek”. Dokumenty te obejmują lata 1970-1976. Prezes IPN Łukasz Kamiński zapowiedział, że dokumenty będą poddane różnego rodzaju badaniom i weryfikacji, w tym także ekspertyzom typu grafologicznego.

MSWiA planuje przywrócić czasowe kontrole graniczne zarówno na Światowe Dni Młodzieży, jak i na szczyt NATO w Warszawie. Resort chce także, by jeszcze przed tymi wydarzeniami weszła w życie tzw. ustawa antyterrorystyczna.

Ormiański Kościół Apostolski spodziewa się, że Ojciec Święty jeszcze w tym roku odwiedzi Armenię. Jako prawdopodobny termin papieskiej wizyty wskazano wrzesień. Według niektórych źródeł prasowych podróż Franciszka miałaby objąć jeszcze Gruzję i Azerbejdżan.

Islamscy fundamentaliści uwolnili 43 chrześcijan, których przed rokiem uprowadzili na północy Syrii. Terrorysty z tzw. Państwa Islamskiego domagali się za nich wysokiego okupu. Nie wiadomo jednak, czy został on zapłacony. W rękach fundamentalistów wciąż pozostaje 180 wyznawców Chrystusa porwanych 6 sierpnia ub.r. w mieście Quaryatayn. Ich los jest nieznany.

W warszawskim Kinie „Praha” odbył się II Przegląd Filmów Misyjnych. Organizatorem wydarzenia było Dzieło Misyjne Diecezji Warszawsko-Praskiej.

16 lipca do terminalu LNG w Świnoujściu przypłył gazowiec z pierwszą komercyjną dostawą gazu skroplonego do Polski. Po raz pierwszy metanowiec z Kataru - statek „Al Nuaman” o długości ponad 315 metrów - wpłynął do świnoujskiego gazoportu 11 grudnia ub. roku, jednak była to techniczna dostawa surowca. Na początku lutego ten sam statek dotarł do Polski z drugim transportem skroplonego gazu ziemnego.

MGK

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

3. NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

28 II 2016 r.

1. „NAWRACAJCIE SIĘ I WIERZCIE W EWANGELIĘ” Przeżywamy czas Wielkiego Postu – czas pokuty i nawrócenia. Czas, który jest szczególną okazją do modlitwy, postu i jałmużny. Dzisiaj Gorzkie żale z kazaniem pasyjnym o godz. 18.00. W Polsce za udział w Gorzkich żalach, można dostać odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami. Składka na Gorzkie żale jest przeznaczona na kwiaty do Bożego Grobu.

2. W kalendarzu liturgicznym w tym tygodniu wspomnimy:

wę wtorek – O godz. 18.00. msza św. nowenna ku czci bł. Bronisławy, dziewicy.

w I środę miesiąca – Po mszy św. wieczornej nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, na którą zapraszamy wszystkich parafian i członków Wspólnoty Żywego Różańca. Po mszy św. zmiana różańcowa dla Wspólnoty Żywego Różańca.

w I czwartek miesiąca – Po mszy św. wieczornej „Godzina Święta”, Litania do Pana Jezusa Najwyższego Kapłana i modlitwy o nowe powołania kapłańskie i zakonne z naszej parafii.

w I piątek miesiąca – ŚWIĘTO ŚW. KAZIMIERZA, patrona archidiecezji krakowskiej Msza św. dla dzieci o godz. 16.30. Po mszy św. wieczornej adoracja Najświętszego Sakramentu, Litania do Najświętszego Serca Pana Jezusa i koronka do Miłosierdzia Bożego. Spowiedź św. – 6.30. – 8.30., 17.30. – 18.30.

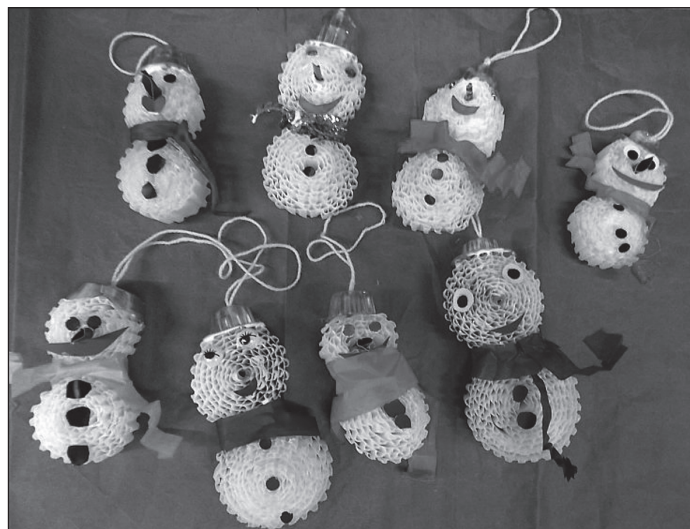
DROGA KRZYŻOWA DLA STARSZYCH – 17.15 prowadzona przez PARAFIALNĄ RADĘ DUSZPASTERSKĄ

w I sobotę miesiąca - Nabożeństwo wynagradzające Niepokalanemu Sercu Maryi rozpoczyna się o godz. 17.30. rozważaniem tajemnicy różańcowej, o godz. 18.00. – msza św., a godz. 18.30. - różaniec.

3. W czasie Wielkiego Postu jest organizowana z naszej parafii pielgrzymka do Sanktuarium Matki Bożej w Kalwarii Zebrzydowskiej – 12.III.2016 r. (sobota). Wyjazd autokarem o godz. 8.30. O 10.00. msza św. przed cudownym obrazem Matki Bożej, a następnie Drożki Pana Jezusa. Zapisy w zakrystii.

4. Zachęcamy do czytania prasy katolickiej. Przy wyjściu z kościoła są do nabycia różne religijne czasopisma: Gość Niedzielny, Niedziela, Źródło, Tygodnik Salwatorski.

Warsztaty lepienia bałwana

Ferie już za nami – ze śniegiem było różnie to pojawiał się to topniał, ale w naszych warsztatach lepienia bałwana to było zupełnie bez znaczenia, albowiem nasze bałwany miały być ekologiczne z recyklingu opakowań po ciastkach i czekoladkach.

Autorski projekt Moniki Dębowskiej wcielaliśmy w życie w środku ferii pod jej czujnym okiem w Bibliotece przy ul. Komorowskiego 11.

Tutaj kreatywnie spędzać czas przyszły dzieci od lat 3,5 do 11 płci obojga oraz troje opiekunów – tak więc zrobiły nam się warsztaty rodzinne. Potrzebne były nożyczki, linijka, klej Magik, wykałaczka, papier po ciastkach (typu Hit lub innych w tubach), opakowanie po czekoladkach na kapelusiki, bibuła na szaliki, trochę kartonu - na nos, oczka i guziki, trochę sznurka oraz igła.

W trakcie zajęć panowała życzliwa atmosfera wzajemnej pomocy. Wszyscy bez względu na wiek bardzo aktywnie uczestniczyli i z przejęciem wykonywali powierzone zadania, wykazawszy się potrzebami estetycznymi oraz fantazją. Efekty pracy dostarczyły uczestnikom sporo satysfakcji. Na koniec zrobiłyśmy zdjęcia grupowe wszystkich bałwanków. Wykonane prace dzieci zabrały ze sobą do domu.

Obecnie jest już przygotowany tutorial na blogu prowadzącej zajęcia i dzieci, które nie mogły z różnych względów z nami być mogą popracować samodzielnie.

<http://fiolety.blogspot.com/2016/01/tutorial-bawanek-z-papieru.html>

Barbara Zajączkowska